

1.2. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntés. A bíróság jogerős ítéletével elrendelte tulajdonjogom ingatlan nyilvántartásból való törlését és a felperes tulajdonjogának visszajegyzését ez által tulajdonhoz való jogom védelme sérült. Az ítélet továbbá engemet kötelezett a per költségeinek megfizetésére.

1.3. Az ítélet Alaptörvényben biztosított jogaimat – az indítványom **IV.** részében kifejtettek szerint – azáltal sérti, hogy *tulajdonhoz való jogom nem részesült védelemben*, miután a bírói döntés következtében az ingatlan nyilvántartásból törlésre került.

Az ítélet az Alaptörvényben foglalt alábbi alapjogaimat sérti:

Az Alaptörvény I. cikkének 1). bekezdését:

„Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani.
Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége „

Kiemelten sérti :

Az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdését :

„**Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.**”

Az Alaptörvény XV cikk (1) bekezdését:

„**A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.**”

„**Magyarország az alapvető jogokat** mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, vagy **egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**”

Az Alaptörvény XXIV. cikkét:

„**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.**”

Az Alaptörvény IV. cikkének (1) bekezdését:

„**Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.**”

Az Alaptörvény II cikkének (1) bekezdését:

„**Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz**”,

Az Alaptörvény XXVIII. cikkét

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény VI. cikkét:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

1.4 Jogorvoslati lehetőségemet kimerítettem.

Pertörténeti összefoglaló:

-A Fővárosi Törvényszék 34.P.24.663/2006/92 számú első fokú ítélete a Felperes keresetét elutasította, az ítélettel szemben a Felperes fellebbezést nyújtott be, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte.

- Az Ítéltábla 6 Pf. 20.320 /2010/5 számú végzésével az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és új eljárásra utasította .

-A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Felperes keresetének helyt 34.P.25983/2010/ 46 adott számú ítéletével- II. r. Alperessel szemben elutasította a keresetet.

- Jogorvoslati kérelmem nyomán született meg a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.834/2013/7. számú jogerős ítélete, amelyben a Felperes keresetének helyt adott.

-A Fővárosi Ítéltábla ítéletét felülvizsgálni kértem. A Kúria 2015 szeptember 8.-án kelt , Pfv. 21.382/2014/13 számú ítéletével a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntését helyben hagyta.

1.5 Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott ítélet ügyében hozott Kúria döntését 2015. október 26.-án kézbesítették részemre, tehát az alkotmányjogi panaszom előterjesztésére a törvényi határidőn belül kerül sor.

1.6 Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszom megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelés szerint ugyanis a tulajdonhoz való jogom sérelmét a polgári bíróság Alaptörvénynek nem megfelelő jogalkalmazása okozta. Amennyiben az Alkotmánybíróság panaszomnak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmemet, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot.

1.7 Ugyancsak igaz, hogy panaszom alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, mivel a jogállamiságot, ezáltal jogbiztonságot garantáló közhiteles ingatlan-

nyilvántartás, amely a tulajdonjog védelmét hivatott biztosítani - törvényi rendelkezéseinek, előírásainak figyelmen kívül hagyása a bírói jogalkalmazás során, továbbá az okiraton alapuló nyilvántartásba vétel elve és követelménye nem lehet önkényes bírói értelmezés kérdése .

1.8 Jogsérelem következtében elszenvedett hátrány:

A hivatkozott bírói döntés Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való és tisztességes eljáráshoz való jogaimat megsértésével tulajdonjogom alaptörvény-ellenes megfosztásával, **jelentős hátrányt okozott** nekem. A 2005 ben jóhiszeműen, ellenérték fejében, azaz 24.500.000.-Ft, forintért vásárolt, lakásom elvesztésével lakhatásomat és családom lakhatását elvesztettem.

II-

Tényvázlat összefoglaló : 2005 februárjában 24.5 millió forint *ellenérték fejében megvásároltam* a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakást. Az eladó, [REDACTED] [REDACTED] orosz állampolgár képviseletében édesanyám [REDACTED] [REDACTED] ügyvéd járt el az Oroszországban, [REDACTED] város közjegyzője előtt, közokiratba foglaltan meghatalmazás alapján. A közjegyzői okirat megfelelt az 1958. évi 38 tv. 14.cikkének 2) bekezdésében foglalt követelménynek . A meghatalmazás tartalmi adatai egyezők voltak az ingatlan nyilvántartás, a tulajdoni lap adatával. A tulajdonos [REDACTED] [REDACTED] a közokiratba foglalt meghatalmazást, személyi igazolványának közjegyző által hitelesített másolatát, és a lakás ingatlan *eredeti kulcsait*- beleértve a lakás előtt levő vasrács kulcsait – futárszolgálattal megküldte a meghatalmazottnak . Az ingatlan vételi ügyletet , az eljáró ügyvéd [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szerződésbe foglalta. Tulajdonjogom az ingatlan nyilvántartásba bejegyzésre került.

Az eredeti kulcsok birtokában ingatlan birtokába léptem és háborítatlanul birtokoltam a lakást és viseltem az ingatlan terheit, költségét. A vételi jogügyletet követő másfél év elteltével arról értesültem, hogy egy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nevű személy követeli vissza tulajdonjogát, bírói úton, egyben csalás miatt ismeretlen tettes ellen büntető eljárás megindításával. A felperesként fellépő személy soha sem kereste lakását be sem kopogott, hogy megkérdezze, ki lakik abban.

A per során a bíróság rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték, a bíróság által kirendelt írásszakértői szakvélemények (öt igazságügyi szakértői vélemény készült) , tanúvallomások , a közhiteles ingatlan nyilvántartás adatai, mind egyezően azt

támasztották alá , hogy a tárgyaláson megjelent névazonos személy nem azonos az 1997-ben ingatlan nyilvántartásba bejegyzett személlyel.

A Budapest Főváros Kormányhivatal Hatósági Főosztálya archívumában fellelt kettő *eredeti* 1997-es ingatlan vételi szerződésen levő kézírás , sem annak eladója [REDACTED] birtokában levő *eredeti* ingatlan adásvételi szerződésen levő kézírás sem származott névazonos [REDACTED] n [REDACTED] felperes kezeitől.

A megismételt elsőfokú eljárás során további bizonyítékok (tanúvallomások) megerősítették az elsőfokú bíróság ítéletének következtetéseit.

A megismételt eljárás során Felperes egy levélmásolatot csatolt be, amelyben Oroszország, [REDACTED] város meghatalmazást hitelesítő közjegyzője, [REDACTED] s meghatalmazott levélben értesíti meghatalmazott ügyvédet, hogy nem erősíti meg azt a tény, hogy ő járt volna el .

Az illetékes Moszkvai Megyei Közjegyzői Kamara a meghatalmazott ügyvéd megkeresésére írásban igazolta, hogy az eljáró közjegyző nem tett feljelentést okirat hamisítás miatt.

A közjegyző tájékoztató levelének valódisága tárgyában az eljáró bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le.

III-

Alapvetés :

Az alkotmányos alapjogok körébe tartozik a szabadságjogokkal szimbiózisban lévő magántulajdonhoz való jog, mint abszolút szerkezetű, negatív természetű közjogi intézmény. Alaptörvényünk IV. cikke (1) bekezdése kimondja, hogy „ Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.” A személyi biztonságot polgári jogállamban elsősorban a személyes szabadság és a magántulajdon állam által való garantálása, közjogi biztosítása jelenti. Jogi normaszinten, gyakorlatilag az állami garanciavállalás minősége fontos, vagyis hogy ezek a jogok mindenkire eljutnak –e, milyen széles körben biztosítja az állam a garanciákat, különben jogszociológiailag elenyészhetnek. Másrészt praxisban fontos ezeknek az alapjogoknak az alaptörvény szintű korlátozása: mit engedhet meg , mit nem engedhet meg az állam a természetes személyekkel és jogalanyokkal szemben a joggyakorlás során. Az államnak gazdasági érdeke fenntartani az emberek jogképességét, jogalanyiságát, amelyhez gyakorlati szinten a cselekvőképességet és a gyakorlati életben pl. a magánjogi tulajdonosi jogállást hozzáilleszheti. A közjogi és a magánjogi tulajdon jogok, mint Castor és Pollux tartoznak össze, egymást védik, egymásra épülnek. A „közjogi” magántulajdon isteni természetét

eredetmondák és az *ab urbe condita* a római közjog , a magánjogi tulajdonjogi gyakorlatát máig hatóan a római magán jogi praxis őrzi. (így pl. *ius utendi et abutendi re sua, quatenus iuris ratio patitur* kereset).

A jelenlegi állam és jogtudományban az az általános elgondolás, hogy a lényeges az alapjogok függetlenek az alkotmányszövegekbe való fölveteltől, és érvényesek, mint államot megelőző, pozitív jog fölött álló jogok. A sérthetetlen és elidegeníthetetlen emberi alapjogok tudata éppúgy, mint az állhatalom kapcsolata az alapjogokhoz még **az alkotmánymódosító többséggel sem szüntethető meg.**

Az alkotmányos negatív, pozitív és aktív alapjogok egymásra épülve összhangban garantálják az alapjogok érvényesülését.

A *negatív alapjogok* az egyes személyeknek, ill. közösségeknek meghatározott szabad teret biztosítanak az állammal szemben; egy ún. **status negativust**, amelybe az államnak nem szabad belenyúlnia: *egyéni alapjogok*, amelyek az egyes személyeket illetik meg nevezetesen ezek az esetünkben *a személy méltósága, függetlensége, szabadsága, magántulajdona, otthona, lakásának sérthetlensége egyaránt megsérült.*

Az *aktív alapjogok* garantálják az egyes személyek státusát, egy ún. **status activust** , esetünkben a törvény előtti egyenlőség, tulajdonvédelmi eljáráshoz való jog, részrehajló eljárás kifogásolása, alkotmányos panaszjog, hatóságok előtti egyenlő bánásmód, , tulajdonellen intézett támadás elhárítása. –

A *pozitív alapjogok* az állam meghatározott tevékenységét garantálják az egyes személyek számára, egy ún. **status positivust** esetünkben tulajdonvédelem, időben való eljárás és ítélezés, jogfosztás.

Jogfosztásról alkotmányos alapjog sértés esetén, vagyis akkor beszélünk, amikor az állam (bíróság, földhivatal) alkotmányos tilalom ellenére beavatkozik az egyéni statusba, akár a status negativusba, akár a status pozitivusba: az egyiknél az egyéni alapjogokat sérti, meg mint esetünkben a szabadságjogot és a tulajdonhoz való jogot , a másiknál jogtalanul állít fel korlátokat az egyes alapjogok gyakorlása elé.

A jogfosztás esetében, ha a magántulajdonhoz való jogot éri támadás a magyar joghatóság részéről, akkor az életet, a személyi szabadságot , ingatlanra vonatkozó tulajdon esetén az otthonhoz, lakhatáshoz, magánélet sérthetlenségéhez való jogot is sérelem éri, tehát **komplex jogsérelemről** van szó: egyszerre több alapvető jogot sértenek meg.

Esetünkben az *ítélőtábla* bíraskodása és parttalan bírói szabadság és mérlegelés ilyen bizarr, groteszk önkényes, a valóságtól mesze szakadt jogalkalmazáshoz vezette az általa utasított I. fokú bíróságot, amelynek szomorú apolégatájává süllyedt a Kúria is.

Az alapjogok korlátai az alapkötelezettségek. Ezek közül a legegyszerűbb, hogy mindenki tartsa tiszteletben az alkotmányt és az állam törvényes rendjét.

Az egyének egymáshoz rendeltségéből adódó alapjogi kollízió lényegében annak az eldöntése, hogy a bejegyzett tulajdonos jogai állnak-e meg vagy azé, aki ellene támadást intézett ?

. Ez az értékrendszer kell, hogy az alaptörvénynek megfelelően, annak szellemében érvényesüljön a tulajdoni civiljogi jogalkalmazásban. Adásvételi szerződés érvényességének, létrejöttének vagy semmisségének bizonyításában és megítélésében. **Bemondásra, bizonyíték nélküli jognyilatkozatok befogadására nem hivatott a bíróság**, ez nem tartozhat a mérlegelési körébe, ha az eset összes körülménye nem támasztják alá. (Jogok bejegyzése és tények feljegyzése alapjául szolgáló okiratok tekintetében a KET 29. §-a ekként rendelkezik: „Jogok bejegyzésének és tények feljegyzésének - ha törvény másként nem rendelkezik - olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata (a továbbiakban: okirat) alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését.”)

Az alapjogoknak értékrendszerük van. Első az alaptörvény. Ha az alperes és a felperes magatartását összehasonlította volna a bíróság nyilvánvalóan megállapította volna, hogy az alperesek mindvégig tiszteletben tartották az Európai Unió Alapjogi Chartájában és a Magyar Alaptörvényben biztosított alapjogokat, az alaptörvényben biztosított tulajdonjogokat, nemzetközi magánjogi normákat valamint az alkalmazott anyagi és eljárási törvényeket és : ennek ellenére **elvesztették a tulajdonjogot és nagy összegű költségviselésre lette ítélve, közel 10 éve meghurcolta őket a magyar joghatóság.**

Az alperessel összevetve a felperes az Uniós és a magyar jogrendet több alkalommal és súlyosan megsértette. Az Uniós Egyezmény kifejezetten tiltja a joggal való visszaélést.

Joggal való visszaélés az, hogy a felperes kiadta az adatait a feltételezett hamisítónak, átadta az ingatlan kulcsait és évekig nem kereste, nem őrizte meg az ingatlannal kapcsolatos iratait, nem tudott magyarázatot adni egyetlen okirati eltűnésre, orosz okirati hamisításra, anomáliára sem, ugyanakkor feljelentette , hamisítással vádolta és zaklatta az alperest otthonában, hazug állításokat tett az ingatlan tárgyait illetően. Személyiség jegyei, adatai nem azonosak az 1997-es szerződéskötő azonos nevű egyénnel. Nyilván tudta azt is, de elhallgatta a földhivatalnál a törlési-bejegyzési eljárásban és csak utóbb a bíróságon derült ki, hogy még az anyja neve sem azonos: egy másik (van másik !) női keresztnév van nála okiratba foglalva, mint a volt tulajdonosnál.

A tárgyi ingatlannal, kapcsolatos adatokkal, dokumentumokkal, kulcsokkal, ismeretekkel, jogok és kötelezettségek tanúsítványaival csak a tulajdonos rendelkezhetett, márpedig a 2005. évi adásvételi szerződés létrejöttéhez ezek az adatok, ismeretek kellett, ezeket kellett felhasználni. Ha ezekkel az adatokkal ,

ismeretekkel, jogokkal és kulcsokkal a felperes ő maga rendelkezett – akkor nyilvánvaló, hogy az a harmadik személy,

- aki a 2005-ös megbízást kiadta, és aki kialkudta a 24 és félmillió vételárat,
- akinek az aláírása megegyezik az 1997 évi szerződés aláíró személlyel (írásszakértő szerint) ,
- akiről a felperes azt állította törvényszék előtt, hogy tőle különböző egyén volt,
- akinek a rendelkezése szerint fizette volt ki az alperes két részletben a vételárat,
- nos ez a személy vagy a valódi ingatlan tulajdonos volt,
- vagy a felperes által minden információ birtokába jutott személy
- vagy ha más nincs akkor színlelt (pseudo személy(azaz maga a felperes volt az.
- Olyan személy, aki alkalmas volt vagy akit a felperes tett alkalmassá a csalás elkövetésére. Olyan személy, akit az orosz hatóságnál nem adott vagy jelentett fel a felperes 10 éve, tehát közelálló személy. Nyilvánvaló, hogy erről szól a fáma (az ügy). Ezzel szemben a minden alapjog erővel és eljárási joggal felruházott magyar bíróság 10 év alatt nem tudott semmit kitalálni és teljesen kiszolgáltatta a jóhiszemű jogszerző, bejegyzett magyar állampolgár tulajdonost a jogvesztésnek.(sorsának : elhagyta az otthonát, teljes jogfosztottá lett). Ami a legijesztőbb az eljárásban, hogy semmit sem lehetett felhozni az alperessel szemben amelyben vétett, vagy mulasztott volna, tehát itt a magyar alapjogi törvény semmilyen védelmét nem élvezte, a törvény szava. miszerint az állam védi az állampolgárait itt még a saját területén és a saját kínosan ügyelt joghatósági területén sem következett be. Joghézagról van tehát szó vagy rossz jogalkalmazásról a tulajdon védelmének mindkét szintjén.

További korlát az egyének egymáshoz rendeltségéből adódnak. Az alapjogoknak értékrendszerük van. Emellett ismerünk különböző alapjog-határozmányokat, kifejezett törvényes főntartásokat, amelyek szerint egyes különleges részletek az alkotmánytól függetlenül szabályozhatók.

Végül bizonyos meghatározott alapjogok elvesznek, ha az alapjogokkal visszaélnék.(joggal való visszaélés tilalma) - A modern, szabad, alkotmányos áll-okban az alapjogok központi helyet foglalnak el. Ezek szabályozzák az egyének alapvető viszonyát az államhoz. Az alapjogok abszolút érvényesítése által van az államhatalom a jognak alárendelve. Az alapjogok a **jogállam alapjai**, azaz egy olyan államéi, amely elismeri és védi az államot megelőző (pozitív jogon felül álló) jogi normák létét.

„Az alapjogoknak az alkotmány szövegébe való fölvétele nem elégséges, hanem ténylegesen védeni kell az alkotmány érvényesítésénél. Ez dönti el, hogy egy államforma jogállamszerű-e. „ Cz.I.

Az új alaptörvény célnak tekinti az egyént, mint jogalanyt, ezért alaptörvény ellenesnek tekinti azt a joggyakorlatot, amikor az állami hatóság, joghatóság a

törvényben foglalt eljárási renden túllép és megfosztja a természetes vagy jogi személyt közjogi eredetű alapjogai gyakorlásától.

A közjogi magántulajdon jog elsődlegesen az államot és az állami joghatóságokat, szerveket kötelezi visszafogottságra mindkét szinten megfogalmazott, köz- és magánjogi tulajdonos személyhez és a dologhoz fűződő jogai vonatkozásában. A korábbi államformától elhatárolódva alaptörvényünk nem gazdasági eszköznek (beszélő szerszámnak) tekinti az individuumot, hanem jogi célként, ezért elidegeníthetetlen személyi és tulajdonosi alapjogokkal ruházta fel. A szabadság jogok és a magántulajdon jog közjogi értelemben vett teljességét nevezzük a személyi autonómiának vagy egyéni, polgári szuverenitásnak, amelynek társadalmilag indokolt korlátozása az állam részéről mind tartalmilag, mind processzuálisan az alkotmányjog talán legérzékenyebb és legjelentősebb részterülete.

Elismerésre, a személyiség tiszteletére és beavatkozástól való mentességre, finomabban szólva az állam és a társadalomban részvevő harmadik személyek általi szükséges, lehetséges, elvárható passzív magatartásra, tartózkodásra rendelt. Integráns emberi jog, amelynek megvannak a társadalmi vetületei és megvannak a garanciákkal körülvett korlátai: a tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A Magyar Alaptörvény megalkotása, megléte és garanciális védelme alkotmányos, azaz legmagasabb szabályozási szintű, mindennemű külső, elsősorban állami, joghatósági kivételként nem megnevezett korlátozástól, jogosulatlan beavatkozástól, jogelvonástól. Az alapjogok körébe tartozó magántulajdonosi jogosultság közjogi természetű, elidegeníthetetlen emberi jog, amely nem természetes entitás, hanem éppen az alkotmányban (alaptörvényben az ember, mint jogalany számára meghatározott feltételekkel adott, biztosított alapjog, alanyi jog, - szemben a magánjogi tulajdonjoggal, amely elidegeníthető, átruházható. Az elidegeníthetetlen és átruházhatatlan emberi jogok, alapjogok egyike, amelyet az állam garantál. Condorcet szerint az individuális szabadságjogok garanciái a legfontosabbak: "Az ember természetes, polgári és politikai jogai a szabadság, az egyenlőség, a biztonság, a tulajdon, a társadalmi garancia és az elnyomással szembeni ellenállás joga.

Az emberi méltósághoz tartozó személyhez fűződő jogok egyike, hogy tulajdona – a társadalmi részvételéhez szükséges ilyen univerzális használati és csere-, eszköze „legyen. Ez az eszköz a szabadságjog ikertestvére vagy másképp szólva: megragadható (tangibilis) metamorf alakja. Az alaptörvény által dekralált, minden embert megillető jogképesség ennek a magántulajdon jognak befogadói, azaz alanyi oldalról a szükséges előfeltétele, tehát a közjogi és a magánjogi magántulajdon jog mindig egy adott személyiséghez illetve konkrét jogalanyhoz tapad.

Az alaptörvény kimondottan elsőrendű célja a magántulajdon állam által garantált és az érintett jogalany saját, önálló védelmének biztosítása. „Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye illetve a tulajdona ellen intézett vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárítására. (At. V. cikk.) A megfogalmazás ez ember természeti és társadalmi egységének szép meghatározása, mivel az embernek, mint jogalanynak személye, személyisége és tulajdon javai elleni támadás esetén védekezési jogot biztosít ellenük irányuló külső beavatkozással, támadással szemben. Azért a többes szám, mert az alaptörvény az emberi méltóság védelmének szupremáciájával körülír, kiemel és megnevez több személyhez fűződő alapjogot, amelyet a külső behatolás, támadás érhet. Nyilván nem taxatív a felsorolás, de fontos az alaptörvény emberi jogi körülírása, a kiemelt jogok megnevezése is, de a legfontosabb az, hogy a személy, személyiség, mint jogalany létét közvetlen személyiségének és javainak együtt létét ismeri el az alaptörvény azzal, hogy kiküszöbölhetetlenné teszi ezzel a kinyilvánítással az emberi minőséget. Megfordítva is igaz: nem lehet az emberi minőséget megalázni, semmibe venni és elvitatni - senki által.

Önálló jogalanyiságától, jogképességétől nem lehet senkit megfosztani. Az alapvető jogokat Magyarország mindenkinek, minden jogképes embernek és jogalanynak biztosítja. Szabadságától, személyi biztonságától is csak törvényben meghatározott okokból és eljárás alapján. IV. cikk. A szabadság és a tulajdon jogi fogalmai közötti kölcsönös függőségi kapcsolat alapján kimondható ugyanez a tulajdonról is. Tulajdonától, tulajdonjoga gyakorlásától, védelmétől sem lehet senkit – csak törvényben foglalt kivételes esetekben és törvényben rögzített (garantált) törvényes eljárással megfosztani. Magyarországon jogképességétől és - mutatis mutandis – az alanyi tulajdon szerző képességétől, mint alaptörvényben rögzített, alapvető emberi jogától, azaz alapjogától pedig egyáltalán nem lehet senki emberfiát megfosztani. Az alaptörvény XIII. cikke egyértelműen kimondja: mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. Hozzáteszi: a tulajdon társadalmi felelősséggel jár, - ezzel bővíti ki az alaptörvényünk a magántulajdonhoz való immanens jog tartalmát a külső társadalmi relációjának, alap- és közjogi karakterének megfogalmazásával.

Az alaptörvény megnevezi, és egyben védi a magántulajdont, mint elidegeníthetetlen emberi, alanyi alapjogot. Ez nem mond ellent annak, hogy civiljogi szempontból dinamikus gyakorlati oldalon a tulajdon csere tárgya és elidegeníthető, de a jogalanyi statikus, elsődleges közjogi szempontból a magántulajdon a jogalany képessége, sajátja. Ezt a distinkciót azért kell kiemelnünk esetünkben is, mert a jogtudomány szerint az alkotmányos tulajdon fogalom nem azonos a tulajdonjog magánjogi fogalmával. A kettő közt nem csak eltérés, hanem hierarchia is van a közjogi tulajdon fogalom primátusával.

Ez a tulajdon korlátozás, elvonás eljárásjogi vonatkozásában is igaz, elsődleges a közjogi tulajdon fogalom eljárási garancia szintje és másodlagos a magánjogi

eljárési biztosítékok rendje. Tartalmilag hasonló az alkotmányos és a magánjogi tulajdonjog szerkezete: abszolút jogi karakterük hangsúlyos, amelynek középpontjában a közjogi magántulajdon esetében az állammal szembeni kizárólagosság áll, míg a magánjoginál a tulajdonosi kizárólagosság statikusan minden más lehetséges joggal szemben fogalmazható meg. A közjogi vagy alkotmányos tulajdonfogalom felöleli a materiális a személy által birtokba vehető materiális dolgokat, az ingatlanokat és az immateriális javakat, szellemi alkotásokat, vagyoni értékű jogokat is. Az alaptörvénybe foglalt magyar jog absztrakt védelmet nyújt a felsorolt három dolog vonatkozásában, amely nem más, mint az emberi minőséghez rendelt tulajdonosi jogállás védelme és e tulajdonnak az irreleváns jogosulatlan, azaz meghatározott törvényes körön és eljárásokon túli korlátozása vagy elvonása elleni védelem. Tehát az emberi minőség (jogképesség, jogalanyiség, emberi méltóság és szabadság jogok), és az absztrakt tulajdonosi jogállás egymást feltételező Janus arcok, fogalom párok. A tulajdon védelem közjogi értelemben akkor áll meg, ha általános jellegű, minden emberre, jogalanyra kiterjed, mindegyik tulajdon formát átöleli és korlátozása anyagilag és eljárásjogilag is törvényi szinten megfogalmazott garanciákkal bír.

Esetünkben a Bíróságok elvitatták a korábbi ingatlan tulajdonosok közjogi magántulajdonosi jogalanyiségát, magántulajdonosi személyiségét és tulajdonjogát, egzisztenciális létét, jogi aktusait. Ítéletükben eltekintettek az alapjogi személyiségi jogi és magántulajdon jogi védelemtől, amikor mellőzték a magántulajdoni garanciákat és eljárásokat. A bírói függetlenség és szabadság nevében egyoldalúan korlátozták az ingatlantulajdonost és a korábbi ingatlan tulajdonost megillető alapjogi magántulajdon védő jogintézményeket, törvényes bizonyítási okirat hitelesítési eljárásokat. Ezzel, mint érintett peres felet és egyúttal az engem tulajdonjoggal felruházó volt tulajdonos személyiségét, emberi méltóságát és alapjogait is jogosulatlanul korlátozták, negligálták vagy semmibe vették.

Ahogy a személyes szabadság elvonása, úgy a magántulajdon korlátozása jogállamban is lehetséges, - de csak előzetesen elfogadott közjogi esetekben meghatározott törvényi feltételekkel, törvényben kikötött eljárással. Ezekről a törvényes közjogi garanciáktól, biztosítékoktól nem lehet sem a bíróságoknak, sem más joghatóságoknak és hatóságoknak eltekinteniük, - függetlenül attól, hogy a jogalkotó eleve milyen tartalommal és milyen mértékben ismeri el közjogi szempontból a magántulajdonost. Ezek a szakirodalom szerint az alkotmányos tulajdonvédelem releváns törvényes korlátozásai szemben az irreleváns korlátozással, injuriával.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

A magyar II. fokú bíróság és a Kúria nem védte a magyar állampolgár személyhez fűződő és tulajdonosi jogait, mint abszolút szerkezetű jogokat. A Bíróság kiszolgáltatta a magyar állampolgárt, mint tulajdonost azzal, hogy az alaptörvényben és a tulajdonjogot szabályozó törvényekben lévő összes anyagi és eljárási tulajdonvédelmi, birtokvédelmi eszközt negligálta (desvetudo), semmisnek tekintette. Másfelől azzal is kiszolgáltatta a magyar állampolgárt, hogy nem mutatott ki semmilyen jogsértést (illetve az elsőfokú bíróság által megállapított jogsértést megsemmisítette), mulasztást részéről, mégis őt fosztotta meg otthonától, javaitól és kötelezte a perköltségek viselésére is.

Ugyanakkor feltételezve, de meg nem engedve:” *restitutio* ” *jogcímen* olyan személyt helyezett birtokba és telekkönyvi tulajdonosi bejegyzés jogosítottjaként tulajdonosi pozícióba, akivel szemben alaposan feltehető, hogy 2004.-ben részt vett a per tárgyát képező ingatlan tulajdon tárgyának eladásában, és az is, hogy egyáltalán nem azonos személy az eredeti vevő tulajdonossal.(pszeudo jogalany, hasonmás).”

„Bemondásra” alapozta a bíróság azt a meggyőződését, hogy a restituált személy anyja neve azonos lenne a telekkönyvi korábbi tulajdonoséval - jóllehet teljesen más személynévről van szó, és a felperesi úti okmányban lévő névhangzásban és írásban is teljesen eltérő a közhiteles nyilvántartásban korábban szereplő tulajdonos anyja nevéétől.

„Bemondásra” alapozta azt is, hogy a pszeudo személy, mint a bíróság szerinti volt tulajdonos nem kívánta a per tárgyát képező ingatlan tulajdonát egyáltalán eladni és különösen nem megbízott ügyvéden keresztül.

„ Bemondás” egy olyan új eljárási móddá vált a jogalkalmazó bíróságon, amellyel szemben semmilyen ellenkező érv, irat és tanú bizonyítás nem vált értékelhetővé, pedig esetünkben a felperes minden identifikációs okirata és személyiségazonosító jegye távolabb esik az ingatlan eredeti vevőjétől, mint a 2004. évi eladóként dokumentált azonos nevű személyé. (lásd mellékelt : a joglogikai ábrákat!) Végeredményben és teljes felelőssége tudatában, szabad akarat elhatározással a t.

Bíróság egy már egyszer értékesített tulajdonjogot restituált vagy inkább egy új személyt helyezett tulajdonosi jogokba az ellenérték ellenében szerzett telekkönyvi tulajdonossal szemben ? Teheti –e ezt a bíróság szabad mérlegeléssel, minden kötelező okirati és személyiség azonosító bizonyítás elvetésével és mellőzésével a telekkönyvbe bejegyzett tulajdonos jogainak alkotmányos védelme helyett ? Akkor, amikor közismertté , az utca embere , szabad sajtó és ezen kívül mindenki előtt nyilvánvalóvá vált, hogy számtalan külföldi okiratot megrendelésre előállítanak.

Abszolút perértékű okiratnak nevezett ki egyes külföldön kiállított magán- és közokiratokat, az abban álló tényekkel szembenálló és a magyar hatóságoknál őrzött közokiratokkal és teljes bizonyító erejű eredeti okiratokkal szemben. Ebben a bírói ítékezésben a részrehajlás túl a magyar joghatóságok kötelező eljárásának teljes leértékelése áll szemben a külföldi joghatóságok által produkált iratok teljes, kritikátlan elismerésével és befogadásával.

Az eredmény egy magyar állampolgár teljes jogfosztása körmönfont módszerekkel szembeni védtelenség és kiszolgáltatás jogi megfogalmazása és súlykolása. Ha a történeti alkotmánnyal hasonlítjuk össze a polgári végeredményt, akkor a nemesek teljes vagyon- és jogfosztása és az ötvenes évek vagyonekobbzásai hasonlóak a bírósági verdikthez. És az is igaz: nincs apellata !

Ez a polgári eljárás beleütközik az alaptörvényben expressis verbis kimondott és a múlt bűneit tiltó alkotmányos alapelvekbe több helyütt is.

A Kúrián végződő per indoklása igazságszolgáltatás helyett 9 évig nyúló polgári peres eljárás során egy kisstílusú csaló apologétájává süllyesztette a magyar bíróságot, mint joghatóságot. A tekintélyvesztés oka az, hogy az alkotmányos alapelveket, a magyar tulajdonost és ezen belül ingatlan tulajdonvédelmi eszközöket, eljárási biztosítékokat a bírói szabadság elvének végletes, visszaélés szerű alkalmazásával semmibe vette:azáltal , hogy nem rendelt el bizonyítást a magyarországi telekkönyvi hatósági és Budapest Fővárosi Kormányhivatali eredeti közokiratokkal szemben, így ezeket ellenkező bizonyításig eredetinek kellett volna tekinteni és a döntését ezekre a létező (Sein, Dasein) okiratokra kellett volna építenie.

A II. fokon és felülvizsgálati jogkörben eljáró tisztelt Bíróság ugyanakkor nem létező, nem fellelhető teljes bizonyító erejű okiratokat értékel jogellenesen a restitúció elrendelésének alapjául. Mérlegelési joggal való visszaélés a bírói függetlenség parttalanná válása az, amikor a bíróság alapvető jogokat – itt: a közokirat hitelességének ellen bizonyítása, bizonyítási terhe - tesz semmissé a törvényes bizonyítási eljárások mellőzésével, elhanyagolásával, és még az érdemi döntését, a jogi értékelését is erre a tudatos mulasztására alapozza.

Amikor nem létező okiratokra hivatkozik versus a létező, fellelhető hatóságoknál őrzött közokiratokkal szemben úgy, hogy az utóbbiak tartalmát a fellelhető közokiratokkal szembeni eltérő tartalmúnak valószínűsíti, akkor nem a bírói függetlenséggel, szabad mérlegeléssel, hanem alap joggal való visszaéléssel van dolgunk, mivel az így ítékezésben az összes alkotmányos alapelv (bírói függetlenség, bírósági visszaélés és részrehajlás nélküliség,méltányosság és a józanész elve is megdőlni látszik..

Ius utendi et abutendi.

„The right to use et abuse property.” The right to sell twice property. avagy az Ashot ügy alulnézetben.

A Kúria ítélete az I. rendű alperes Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt alapjogait sérti, mivelhogy az ügyben eljáró nyilvánvalóan részrehajló bíróságnak és földhivatalnak, mint joghatóságnak a törvénytelenségeit , a felperes által nyilvánvalóan csalárd módon és tisztességtelen eszközökkel folytatott igény érvényesítését nem jelezte és nem kifogásolta meg. Az ésszerű határidőn túli 10 éven át tartó peres eljárást sem észrevételezi , sőt az I. és II. fokon eljáró bíróságok az alperest megillető tulajdonosi alapjogok érvényesítésének megakadályozásával,s

a család felperes javára kirívóan elfogult jogellenes hozzáállással hozott ítéleteit mindenben helybenhagyja, sőt még újabb appendixet, apológiát is készít hozzá.

XXVIII. cikk Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelességeit pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke (hasonlóan a régi Alkotmány 57. § (1) bekezdésével) szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, **vagy valamely perben jogait és kötelességeit** a törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A 6/1998. (III. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság elvi éllel szögezte le mutatis mutandis: „A 'tisztességes eljárás' (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt **tulajdonságai** közül (ti. mint 'tisztességes tárgyalás'), hanem az idézett XXVIII. cikkben rendelkezésben foglalt követelményeken túl - különösen a peres eljárásra vonatkozóan - az Alaptörvény többi alapjogi, alapelvi garanciájának teljességét is átfogja. Sőt, az Egyezségokmányban és az Emberi Jogok Európai Egyezményében az Alaptörvény megalkotásához eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a **fair trial** olyan érték, **minőség**, amelyet az **eljárás egészének és körülményeinek, kifejtésének és végeredményének** figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya miatt éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy »nem tisztességes«”.

A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általános, nem vitatott tehát elismert eleme a **"fegyverek egyenlősége"**. A **"fegyverek egyenlősége vagy egyenlő fegyverek elve"** a polgári peres eljárásban azt biztosítja, hogy a támadónak, a felperesnek és a megtámadott alperesnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a felmerülő újabb és újabb tény- és jogkérdésekben-érdemben védekezhessen, és viszont támadhassa az ellenfél állásait. Éppen úgy, ahogy a felperes, azaz a saját törvényes jogait és méltányolandó érdekeit megformálhassa és érvényesíthesse: önálló jogi véleményt alkothasson. A fegyverek egyenlősége nem jelenti a felperes és az alperes jogosítványainak teljes azonosságát, **de mindenképpen megköveteli, a felek alapjogi vonatkozásában az egyenlő bánásmódot. Az egyenlő bánásmód megköveteli a felek bíróságok előtti jogegyenlőségét, vagyis azt, hogy a két fél és az őt képviselő ügyvédek az eljárás végéig egyenlő jogállással és összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezessen.**

A fegyverek egyenlőségének további feltétele - a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe - az **egyes eljárási szereplők (például szakértők)**

megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben **releváns adatokat** a felperes és az alperesek ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg. Az adott ügyben a Kúria által megnevezett (9. old.) 1997 évi felbukkant hamisszerződéseket az alperesekkel nem ismertették, azt sem, hogy pl. hogyan jutott hozzá a felperes magyar rendőrségi és orosz szervek, állami közjegyzőnél őrzött iratokhoz, közjegyzői magán véleményekhez, amelyekbe a felperesnek betekintése sem volt.

A Kúria nem védte meg az I. rendű alperes közjogilag védett ingatlan tulajdonjogát, jóllehet az általa készített Indoklásból egyértelműen kiderül, hogy a közjogi védelemre jogosult személy az I. rendű felperes magyar állampolgár, a tárgyi ingatlan telekkönyvbe bejegyzett tulajdonosa volt és az ingatlan adásvétellel arányos ellenérték kifizetésével 2005.-ben került a birtokába és kizárólagos tulajdonába. 2005-ben kulcsátadással zavartalanul került birtokba és azóta is zavartalanul használta, mint saját ingatlanát. Mindvégig jóhiszeműen járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható távollevő külföldivel kötött írásbeli adásvételi szerződés esetén. Jobbiztonságot jelentett számára, hogy az adásvételi szerződést kiváló és makulátlan nemzetközi magánjogban jártas ügyvédek közreműködésével kötötte, egyike a saját édesanyja volt.

A másik, felperesi oldalon fellépő személyről a 9 éves eljárásban egyre jobban kirajzolódott a kép, hogy nem egy intakt személyről van szó, időben és helyben minden hozzákapcsolódó adattal gondok vannak. Újabb és újabb hibás vagy hamis múltbeli dokumentumok, okiratok, személyazonosító okmányok jelentek meg vele kapcsolatban és általa, amelyek között szakértő és bíró legyen a talpán, aki kiigazodik és a kvázi tulajdonosi múlt tele van hiányosságokkal, lopásokkal, csapdákkal. A felperes ő maga is csak félig meddig állította magáról, hogy ő lenne az 1997.évi szerződéskötő tulajdonszerző, aki ■■■■■ irodájában jelen volt. Mindenesetre sem a fényképe, sem az aláírása nem az övé. A Kúria szerint ez persze nem érdekes, ez mellékkörülmény a felperes tulajdonosi személyazonossága nem dől meg, ha éppen nem ő volt jelen szerződéskötésnél, hanem másvalaki. És ez a másvalakinek az aláírása szakértő szerint is nagyon hasonlít vagy ugyanaz annak az eladónak az aláírásával, aki maga is ■■■■■. Ashotként adott ki írásbeli megbízást az ingatlan értékesítésére. Mert nem azt kell vizsgálni, hogy ki volt, aki szerződést aláírt,- így a Kúria - hanem, hogy most milyen útlevél és személyi igazolvány lapul a zsebében az illetőnek, amely felülír minden megelőző adatot, okiratot és körülményt.

Az sem fontos, hogy más az anyja neve, mint az ingatlanszerző eredeti személynek. A jogilag fontos az, hogy a két más keresztnév „bemondásra „hasonul, az egyikből lesz a másik, ahogy bemondásra fontosnak relevánsnak tekinti a Kúria a szeplőtlen felperes azon állítását is, hogy ő csak azért indított pert, mert ő egyáltalán nem akarta eladni az ingatlant, jóllehet többször is megkísérelte. A Kúria bírói kinéznak

az ablakon és látják, ahogy a sok migráns azonos jelszavakat kiabál, és azonos személyazonosító okiratokat lenget, hogy engedjék őket tovább a hatóságok. És továbbengedik őket, a bíróknak nincs is kifogásuk.

A Kúria szerint nem fontos semmisen, amelyet az alperes oldalán az alaptörvény a magántulajdon védelme érdekében fontosnak, sőt nélkülözhetetlennek tart. Nem fontosak a két helyen azonosan fellelt 1997.évi adásvételi szerződések, mint közokiratok és teljes bizonyító erejű magánokiratok azokkal az érdekes módon a Földhivatalból eltüntetett hasonló okiratokhoz képest, amelyek így nincsenek, meg és nem bizonyíthatják, hogy azok nem a felperestől származnak. Pedig a közjogilag értékelendő Budapest Főváros Kormányhivatalában őrzött és az ingatlan [REDACTED] részére engedélyhez csatolt immár közokirat érvényességéhez nem férhet semmi kétség. Ez ellenkező bizonyításig eredeti okiratnak tekintendő. A Kúria itt látható otromba jogmagyarázata túllép minden jogállami példán, amikor azt bizonygatja, hogy:

„ Nem tekinthető kirívóan okszerűtlen mérlegelésnek az sem, hogy a jogerős ítélet nem értékelt ügydöntő jelentőségüként, hogy az 1997-es szerződések fellelhető példányait ki írta alá. „ (Értsd: hogy nem a felperes volt az aláírójuk!)

Ami ezután az alkotmánysértő megállapítás utáni szöveg, az a magyar polgári igazságszolgáltatás alja:

Volt jelentősége: ugyanis "" kezdetű szöveg lényege, hogy a bírói mérlegelésbe beletartozik minden, ami rosszhiszeműség hazugság, lopás, megtévesztés. A volt jelentősége kezdetű bekezdésnek a végső konklúziója az, hogy semminek nincs jelentősége a felperes felelőssége és rosszhiszeműsége megállapítása szempontjából. (Kúria Ind. 9. oldala)

Az oldal alján a következő bekezdés is hasonló, nem fontos az sem, hogy a fényképen látható személyiségjegyek eltérnek a volt tulajdonos és a felperes között nincs hasonlóság.

Fenomenológiailag, nincs jelentősége az időnek, hogy a személyazonosságot nem lehetne kizárni, különben nem működnének fotóarchívumok.

Nincs jelentősége annak, hogy ilyen szakértői vélemény nem készült- mondja az elfogult bíró. Neki nem fontos, de az alaptörvény szerint igenis fontos, hogy egy jóhiszemű ellenérték fejében tulajdont szerzett és otthont teremtett magyar állampolgár édesanyja 15 éven át keresett munkájának az eredményéből viselt és kifizetett vételárat a Kúria nem tartja fontosnak, hanem elhanyagolható hibának tartja az eljáró elfogult bírák részéről.

Nem fontos az sem, hogy egy fiatalember igazságérzetét a Kúria a végsőkig lerombolja és ezt 9 éves méltatlan per nyomdokán, törmelékein teszi úgy, hogy annak összes költségeit és egészségromlását is a jóhiszemű tulajdonos kárára teszi.

Nagyon messze szakadt el a 9. oldalon található jogi fogalmazvány az alaptörvény szellemétől és a magyar nyelv szabályaitól.

Egy súlyosan alkotmányellenes állítás is olvasható a Kúria indoklásának szövegében:

1. „ *Ez (mármint a szerződések földhivatalból való eltűnése) eleve szokatlan és aggályos helyzetet teremtett, de ezen túlmenően az eljárás során nyilvánvalóan hamisított szerződéspéldányok is előkerültek. Nem voltak ilyen szerződéspéldányok, ezt a kúria találta ki.* „

2. Továbbá állítja, hogy nem zárható ki, hogy volt a felperes által aláírt szerződés példány! Ez egy olyan állítás, amely semmivel sem bizonyított, de jól tükrözi a bíróság elfogultságát és azt, hogy teljesen elszakadt a valóságtól. Az alperesről egyáltalában nem feltételezhető szemben a felperessel, hogy a jogvita keletkezése előtt eltüntette volna a Földhivatalból a tulajdonostól való szerzésének jogát bizonyító okiratokat. A felperes érdekében állt azok eltüntetése, ha azon nem az ő aláírása volt, ez nyilvánvaló. De a Kúria még ezt is kifacsarta egy hazug álságos, álnok a valóságtól messze elszakadt bíraskodás jegyében.

Mi az eredménye ennek az alaptörvény normáitól messzire szakadt, gyanúsan elfogult bíraskodásnak?

Az alaptörvény szerint a bíróságnak a perbeli tulajdonost kellett volna védenie szemben a tulajdonjoga támadójával.

Törvényben előírt módon és eljárásokkal kellett volna a bíróságnak és a Földhivatalnak elrendelnie, hogy a felperes bizonyítsa be, hogyan került az ingatlan összes adata, dokumentuma, eladási megbízása és az ingatlan birtokát jelentő kulcsai az eredeti szerződésen szereplő jogalanytól, mint tulajdonjogot gyakorló minden ismeret birtokában lévő személytől az alpereshez? Miért van eltérés ingatlan eredeti tulajdonosi okiratai és az ő jelenlegi okiratai között?

A bíróság bemondásra elfogadta, hogy nem a felperes volt aki az ingatlant eladta, de az a személy aki eladta minden okirat, adat és ismeret birtokában adta el az ingatlant, tehát nyilván köze volt hozzá és lehet, hogy a felpereshez is.

Mindezek a körülmények a 9 éves peres eljárásban nyilvánvalóvá lettek. Az adásvételi szerződés, az ügyvédi megbízások és a reá ingatlan körüli manipulációkról kiderült, hogy egyedül a felperesei oldalhoz kötődnek. A Kúria által tévesen címzett szerződéskötés és pervitel körüli manipulációk elkövetője,

kitervelője és végrehajtója nyilvánvalóan vagy maga felperes vagy egy szorosan a felpereshez kötődő, általa megbízott személy lehetett. Nyilvánvaló, hogy az alpereseknek nincs semmi közük ezekhez az ügyletekhez, manipulációkhoz, legfeljebb, mint azt a Kúria szándékozza tenni: csak károsulti, sértetti, szenvedő alanyi oldalon. A személyiségjegyeket, adatokat, dokumentumokat, időpontokat manipuláló felperes tökéletes átvágást tervezett, próbára tette a magyar jogalkalmazást és eddig sikerült neki. Valahogy, de hogyan sikerülhetett?

Egymagában nem lehetett ezt végighajtani, itt a magyar jogporondon kellett és lettek tett társak. Az eredmény?

IV.

Ezen előkérdések tisztázása után azt indokolom, hogy a kifogásolt ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel és miért sérti alapvető jogaimat.

Az ingatlan-nyilvántartás közbizalmi hatálya alapvető kérdés a tulajdonjog védelme alkotmányos elvének érvényesülése szempontjából. Az ingatlan-nyilvántartáshoz rendelt tanúsító erő, kapcsolódik a tulajdonjog jogvédelem Alkotmányos elvéhez. *Az ingatlan nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény* a közhitelességet, garancia rendszerén keresztül biztosítja.

E törvény 5.§ ának

1) bekezdése kimondja:

Az ingatlan-nyilvántartás **közhiteles hatósági nyilvántartás,**

2-) bekezdése alapján az ellenkező bizonyításáig **az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, míg a**

7). bekezdése kimondja „ *A Ptk.-nak az ingatlan-nyilvántartási adatok irányadó jellegére vonatkozó rendelkezése tekintetében az adatok helyessége alatt az adatoknak az okiratokkal való egyezőségét is érteni kell.*”

A törvény tovább pontosítja az okirati elv és az okiratokon alapuló bejegyzés követelményét: a 29. §-a kimondja . *hogy a jogok bejegyzése és tények feljegyzése alapjául szolgáló okiratok - olyan közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy ezeknek a közjegyző által hitelesített másolata alapján van helye, amely a bejegyzés tárgyát képező jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését igazolja.*

A bíróság döntése meghozatala során a tulajdonjog védelmének alkotmányos elvét nem érvényesítette akkor, amikor ítéletével törölni rendelte tulajdonjogomat és „visszajegyezte” a felperes tulajdonjogát, a közhiteles nyilvántartással eltérő személyes adatokkal, mint amilyen adattal a névazonos [REDACTED] [REDACTED] szerepelt az ingatlan nyilvántartásban a visszajegyzés előtt. A „visszajegyzés „nem egyezik a felperes útleveleiben szereplő nevének helyesírásával sem. Így a közhitelesség, jobbiztonság és államiság elve is sérült, hiszen jövőbeni átruházás során a személyes adatok, név, anyja neve nem fog egyezni.

A hatósági engedélyezési eljárás során a Kormányhivatalba (korábbi néven : közigazgatási hivatalba) benyújtott és ott eredtben fellelt eredeti adásvételi szerződés példányok közhiteleseknek tekintendők .

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól¹Hatósági nyilvántartás 2004. évi CXL. törvény 86.§-a az alábbiak szerint rendelkezik a közhitelességről.

86. § (1) A hatóság a törvényben meghatározott adatokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet. E törvény hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései tekintetében hatósági nyilvántartás alatt közhiteles hatósági nyilvántartást kell érteni.

(1a) *A hatósági nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a hatósági nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, a hatósági nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. Senki sem hivatkozhat arra, hogy a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri, kivéve ha a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adat személyes adatnak vagy törvény által védett titoknak minősül, és megismerhetőségének törvényi feltételei nem állnak fenn.*

(1b) *A hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság csak jogszabályban e célból meghatározott bizonyítási eszközt használhat fel.*

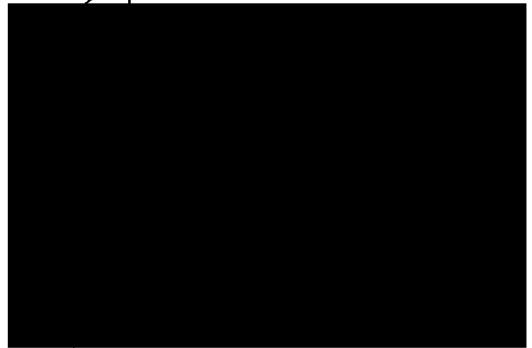
A hatósági engedélyezési eljárás lefolytatása **az engedély megszerzése, a jogügylet érvényességi feltétele** és egyben a tulajdonjog ingatlan nyilvántartásba vételének **előfeltétele** annak megszerzésével az ingatlan nyilvántartás integrált részévé vált.

Miután a bírósági eljárás során a Budapest Főváros Kormányhivatal (korábbi néven Fővárosi Közigazgatási Hivatal) archívumából **kettő eredeti 1997-es ingatlan adásvételi szerződés is fellelhető volt** , és az azokon levő **személyazonosító adatai**. a tulajdonos és a tulajdonos anyja neve megegyeztek a „ visszajegyzés „ előtti ingatlan nyilvántartás adataival az alaptörvény tulajdonjog védelmével ellentétes az a bírói döntés, amely az ingatlan nyilvántartás szerves részét képező hatósági eljárás során benyújtott ingatlan adásvételi szerződéseket figyelmen kívül hagyja.

Esetünkben a bíróságnak tulajdonjog védelme elvének érvényesítése során **a magánjoginak minősítéssel szemben a közjoginak minősítés szabályait kellett volna érvényesíteni.** Alapvetően a közigazgatási eljárási törvény hivatkozott rendelkezései az irányadóak.

7. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben: Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztünk perújítást.

Kelt: 2015 december 9

Mellékletek:

1. meghatalmazás
2. Előzmény ítéletek, tulajdoni lap , logikai ábrák és magyarázata
3. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról